

نگاه روز

شورش علیه ساندنیست‌های نیکاراگوئه



محمود فاضلی

جمهوری نیکاراگوئه یکبار دیگر دستخوش تحولات و تنش‌ها میان دولت و مخالفان خود شده است. درگیری‌های جدید میان پلیس و معترضان این کشور باعث کشته شدن تعدادی از مخالفین شد. در جریان درگیری‌های خشونت‌آمیز که از ۱۸ آوریل سال جاری میلادی و علیه دانیل اورتگا، رئیس‌جمهوری این کشور به وقوع پیوسته بیش از ۱۰۰ نفر که بیشتر آنها دانشجو هستند، کشته شدند. موج ناآرامی‌های اجتماعی در نیکاراگوئه در اعتراض به عملکرد دانیل اور-تگا، رئیس‌جمهوری این کشور به تدریج سراسر این کشور امریکای مرکزی را فرا گرفته‌است. در این درگیری‌ها، خیابان‌های شهرهای بزرگ نیکاراگوئه به میدان جنگ تبدیل شده و معترضان برای مقابله با پلیس به سلاح گرم روی آورده‌اند. دولت و پلیس نیکاراگو «گروه‌های سرخ‌ود» را مسوول این حوادث خونین دانسته و آنها را به تلاش برای بی‌ثبات کردن کشور متهم کرده و مدعی هستند «دولت‌آشتی و اتحاد ملی به خانواده‌های نیکاراگوایی پیشنه‌اند می‌کند. وضعیت خشونت‌مچرمانه‌ای که گروه‌های سیاسی با دستور کارهای سیاسی ویژه و با فعال کردن گروه‌های برای ایجاد وحشت در مردم به وجود آورده‌اند، توطئه‌ای است که قانون اساسی را نقض کرده و با هدف بی‌ثبات کردن امنیت و حیات خانواده‌ها صورت گرفته‌است». اورتگا در ماه آوریل فرمانی را مبنی بر کاهش حقوق و دستمزدها و همچنین تغییر سیستم تامین اجتماعی امضا کرد. تنها ساعاتی پس از آن بود که بازنشستگان و دانشجویان معترض به خیابان‌ها آمدند. معترضان خواستار برکناری اورتگا از قدرت و برگزاری انتخابات زودهنگام هستند. اما اورتگا که برای سومین بار بر مسند ریاست‌جمهوری تکیه زده‌است، خواستار برگزاری انتخابات ریاست‌جمهوری در سال ۲۰۲۱ است. وی اگرچه مدعی است «این کشور به همه ما تعلق دارد و نیکاراگوادارایی شخصی هیچ کس نیست و مالکین نیکاراگو‌ها همه نیکاراگوایی‌ها بدون توجه به گرایشات سیاسی، ایدئولوژیک و مذهبی هستند»، اما اورتگا به خانواده‌اش چندین دهه‌است که در نیکاراگوئه زمام‌آورد را در دست دارد. پیروزی او به معنای ادامه حضور همسر و فرزندان او در پست‌های مهم سیاسی و اقتصادی کشور بود. همسر او که هم‌اکنون معاون اورتگا است قدرتمندترین زن نیکاراگوئه است و هفت فرزند مشترک آن زن صاحب مقامات مهم و به ازای تضمین امنیت سیاست و اقتصاد هستند. تاکنون از «فرمانده سالاری»، «مال‌اندوزی‌ها»، «بنایی با ثروت‌های بزرگ ملی» و «تسلط اطرافیان در دولت و ارتش، پلیس و رسانه‌ها» افشاکری‌های زیادی صورت گرفته‌است. مخالفین، اورتگا را بیشتر یک فرصت‌طلب می‌دانند تا یک سوسیالیست انقلابی. دولت این کشور اگرچه خواستار گفت‌وگو با مخالفین است اما هنوز روزهای برای چنین نشستی دیده نمی‌شود. روزربو مورو، همسر و معاون اورتگا در خواست بازگشت مخالفان بر سر میز مذاکره را مطرح کرده و مدعی شده‌است همه ما به دنبال صلح و مذاکره هستیم و می‌خواهیم همکاری مسالمت‌آمیزی داشته باشیم. کلیسای کاتولیک این کشور در ابتدا تلاش کرد تا درگیری‌ها را با میانجیگری خود پایان دهد اما پس از سرکوب یک راهپیمایی با حضور مادران قربانیان حوادث اخیر در نیکاراگوئه توسط نیروهای امنیتی رخ داد و در جریان آن ۱۶ نفر دیگر نیز کشته شدند. تلاش هرگونه ابتکار کلیسای کاتولیک متوقف شد. کلیسای این خشونت‌ها را محکوم و آن را «تجاوزگری سیستماتیک و سازمان یافته» دانسته‌و اعلام کرده‌است تا مادامی که مردم سرکوب و قتل عام شوند، مذاکرات غیرممکن است. پلیس معتقداست بخشی از نارضایتی‌ها را اعضای باند خلافکار «اپیر» برعهده دارند و آنها دستان به ارباب، وحشت، سرقت، غارت و سایر اقدامات مجرمانه می‌زنند. پلیس «فلیکس ماریادانگا» رئیس موسسه مطالعات راهبردی و سیاستگذاری عمومی را به‌عنوان سرحلقه این باند معرفی کرده و مدعی است این باند به دنبال تخريب امنیت با اغراض و اهداف سیاسی است. بی‌شک چنانچه خشونت‌ها و مسودسبازی خیابان‌ها و جاده‌ها ادامه یابد، خسارات غیرقابل بازگشتی به اقتصاد ضعیف این کشور وارد خواهد شد. مراکز اصلی خرید و فروش مثل بازارهای شهری، سوپرمارکت‌ها و بازارها از آثار این خشونت‌هایی که توسط گروه‌های راست‌گرا اعمال شده، متاثر شده‌اند. بااحتیاج اصلی اکنون در حال نایاب شدن است و این امر بر تورم اثر گذار بوده‌است. امریکایه عنوان اصلی‌ترین مخالف دولت نیکاراگوئه و حامی مخالفین که پس از سال ۱۹۷۹ و روی کار آمدن ساندنیست‌های چپگرا در این کشور به دنبال تغییر شرایط در این کشور است، اعلام کرد بر اساس دستور مایک پمپئو با توجه به اعمال خشونت صورت گرفته از سوی پلیس و نیروهای هوادار دولت، محدودیت‌های روایتی برای افراد مسوول نقض حقوق بشر با محدودکننده‌دموکراسی در نیکاراگو‌اوضع می‌کند. این افراد شامل مقامات پلیس، شهرداری در شهر ماناگوآ، سه شهر دیگر و مقامات وزارت بهداشت می‌شود. مایک پنس، معاون رئیس‌جمهور امریکایتز می صفحه توئیتر خود نوشت: «امریکا حملات گروه‌های مسلح فدرال دولت که منجر به کشته شدن افراد بی‌گناه شد را محکوم می‌کند. دولت اورتگا باید اقدام قوی برای پایان دادن به خشونت‌های گروه‌ها و جان و حقوق شهروندان خود محافظت کند». در حوزه سیاست خارجی نیز در اجلاس وزرای خارجه عضو سازمان کشورهای امریکایی، وزرای خارجه کاستاریکا، امریکا، کانادا، کمبلیا، برزیل، آرژانتین، پاراگوئه، شیلی، جامائیکا، پاناما و پرو در سخنان خود، به موضع‌گیری در خصوص حوادث نیکاراگوئه پرداخته و از دولت خواستار توقف خشونت و احترام به حقوق بشر شدند. پارلمان اروپا نیز حوادث اخیر این کشور را محکوم کرده و آن را ناشی از «سرکوبگری بی‌رحمانه» در نیکاراگوئه خوانده و خواهان برگزاری انتخابات در کشور شد. سازمان کشورهای امریکایی نیز خواستار توقف خشونت شده و از همه بازگران سیاسی و مسئولان در خواست شده برای گفت‌وگو در خصوص مسائل اساسی کشور شامل تقویت نهادهای دموکراتیک و برگزاری انتخابات آزادو منصفانه‌مشارکت‌سازنده کنند.

گزارش روز



ماحصل دیدار تاریخی اون و ترامپ فعلا هیچ

شهاب شهسورای

رسانه‌های جهان، صبح روز سه‌شنبه یکی از کم‌سابقه‌ترین گفت‌وگوهای سیاسی‌راد دهه‌های اخیر مخابره کردند. بعداز هفته‌ها گمانه‌زنی و زمینه‌چینی، دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور امریکا در هتل کاپلاری جزیره سانتوسا در سواحل سنت‌گابور با کیم جونگ اون، رهبر کره شمالی دیدار و گفت‌وگو کرد؛ دیداری میان رهبران دو کشور که از زمان تأسیس جمهوری دموکراتیک خلق کره تاکنون رخ نداده‌بود و در رهبر پیشین کره شمالی و ۱۱ رئیس‌جمهور قبلی امریکا از انجام آن بازمانده‌بودند. اما دونالد ترامپ، که وعده داده است بعد از ۲۵ سال تلاش، عاقبت پرونده کره شمالی را برای همیشه مختومه کند و به ازای تضمین امنیت به نظام این کشور، شبه جزیره کره را از سلاح‌های هسته‌ای عاری کند، در اولین گام با رهبر این کشور دیدار و گفت‌وگو کرد. هر چند بر اساس گزارش رسانه‌ها، متخصصان زبان بدن، از تسلط دونالد ترامپ در تصاویر منتشر شده از این دیدار و اضطراب در چهره کیم جونگ اون خبر می‌دانند، اما بعداز آنکه ترامپ اعلام کرد تصمیم گرفته‌است رزمایش‌های مشترک نظامی با کره جنوبی را متوقف کند، برخی تحلیلگران این دیدار را یک پیروزی بزرگ برای کیم عنوان کردند؛ دیداری که هر دو طرف از انجام آن بسیار خوشحال به نظر می‌رسیدند و هر دو نتایج آن را مثبت ارزیابی کردند. ترامپ و اون، ۹ صبح به وقت سنگاپور، با حضور یک مترجم پشت درهای بسته با یکدیگر گفت‌وگو کردند. حاشیه‌های این نشست از جمله تور دونالد ترامپ برای نشان دادن خودرستی ریاست‌جمهوری بزرگش مشهور به غول، به کیم و واکنش سرد کیم به شوخی دونالد ترامپ با عکاسان قبل از ناهار کاری که از آنها می‌خواست تا عکس‌هایی بگیرند که در آن دور رهبر «سال خوشگل» به نظر برسند، یا حضور یک مأمور امنیتی کره شمالی برای ضد عفونی کردن خودکار کیم جونگ اون، پیش از امضای بیانیه مشترک دو رهبر، توجه رسانه‌ها را به خود جلب کرد. رئیس‌جمهور امریکا قبال‌ادعا کرده‌بود که اگر احساس کند رهبر کره شمالی در مذاکرات صداقت ندارد یا جدی نیست، در همان چند دقیقه اول مذاکرات را ترک خواهد کرد، اما با وجود هفت دهه دشمنی میان دو کشور، مذاکره‌های خصوصی دو رهبر نزدیک به ۲۰ دقیقه طول کشید و دو طرف بلافاصله برای شرکت در مذاکراتی با

حضور مشاوران ارشدشان به اتاق دیگری رفتند. ترامپ بعد از این گفت‌وگو به شبکه خبری ای‌بی‌سی گفت: «من در طول زندگی‌ام برای معامله‌های زیادی گفت‌وگو کرده‌ام و گاهی فردی که بسیار به او بی‌اعتماد بودید در طول مذاکرات نشان می‌دهد که یکی از قابل‌اعتمادترین آدم‌هاست و گاهی آدمی که بسیار به او اعتماد دارید در طول مذاکره نشان می‌دهد که فردی قابل احترام نیست، من باور دارم که کیم خواستار به سرانجام رساندن این توافق‌است.»

بیانیه مشترک

همان‌گونه که رسانه‌های بین‌المللی پیش از این نیز پیش‌بینی کرده‌بودند، گفت‌وگوهای ترامپ و کیم به یک بیانیه مختصر ختم شد. بیانیه‌ای چهاربندی که در آن کره شمالی به خلع سلاح هسته‌ای تعهد داده‌بود و امریکا به تضمین امنیت و عادی‌سازی روابط

یمن

دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور امریکا بعد از گفت‌وگوهایش با کیم جونگ اون، رهبر کره شمالی، در برابر دوربین شبکه تلویزیونی ای‌بی‌سی قرار گرفت تا به سوالات جورج استپانویپولوس، خبرنگار این شبکه در مورد گفت‌وگوها با کره شمالی پاسخ بدهد. در این گفت‌وگوی کوتاه اختصاصی ترامپ اعلام کرد که بخشی از مهم‌ترین موارد مربوط به اختلاف‌های پیونگ‌یانگ‌وا واشنگتن در گفت‌وگوهای دوجانبه حتی موارد اشاره‌قرار از نگرفته‌است. ترامپ در برابر این سوال که آیا در این گفت‌وگوها مساله خراج



حضور مشاوران ارشدشان به اتاق دیگری رفتند. ترامپ بعد از این گفت‌وگو به شبکه خبری ای‌بی‌سی گفت: «من در طول زندگی‌ام برای معامله‌های زیادی گفت‌وگو کرده‌ام و گاهی فردی که بسیار به او بی‌اعتماد بودید در طول مذاکرات نشان می‌دهد که یکی از قابل‌اعتمادترین آدم‌هاست و گاهی آدمی که بسیار به او اعتماد دارید در طول مذاکره نشان می‌دهد که فردی قابل احترام نیست، من باور دارم که کیم خواستار به سرانجام رساندن این توافق‌است.»

بیانیه مشترک

همان‌گونه که رسانه‌های بین‌المللی پیش از این نیز پیش‌بینی کرده‌بودند، گفت‌وگوهای ترامپ و کیم به یک بیانیه مختصر ختم شد. بیانیه‌ای چهاربندی که در آن کره شمالی به خلع سلاح هسته‌ای تعهد داده‌بود و امریکا به تضمین امنیت و عادی‌سازی روابط

آنچه در دستور کار نبود

نیروهای نظامی امریکا از خاک کره جنوبی مطرح شد
با نه، گفته‌است: «ما در این مورد صحبتی نکردیم، ما قرار نیست دیگر رزمایش اجرا کنیم، من تصور می‌کنم که این نمایش‌های جنگی بسیار حساسیت‌برانگیز است. در عین حال به نظر من بسیار هزین‌بر هم بود.» او همچنین در پاسخ به این سوال که آیا در مورد جمع کردن چتر حمایت هسته‌ای امریکا از فضای کره جنوبی در این گفت‌وگوها توافقی صورت گرفته‌است، گفت: «اصلا این موضوع روی میز مذاکرات نبود و هیچ گفت‌وگوی در مورد آن انجام‌نشد.»

با پیونگ‌یانگ، در پایان نشست رهبران دو کشور به امضای کیم و ترامپ رسید. در این بیانیه آمده‌است که مذاکرات آینده میان دو کشور با هدایت مایک پمپئو، وزیر خارجه امریکا و یک مقام بلندپایه دولت پیونگ‌یانگ، در «زردیک‌ترین تاریخ ممکن» برگزار خواهد شد تا «نتایج نشست را عملی کند». در این بیانیه همچنین آمده‌است که دو کشور «تلاش مشترک خود را برای ایجاد یک پیمان صلح پایدار و باثبات» پیش‌می‌برند. دونالد ترامپ بعداز گفت‌وگوهایش با کیم



ناراحتی آنها خواهد شد. انتلاف تحت رهبری عربستان سعودی معتقد است که حوثی‌ها از طریق بندر حدیده ویرافود، ایالات متحده انتظار دارد که تمامی گروه‌ها با موشک‌هایی که حوثی‌ها عربستان سعودی را هدف قرار می‌دهند، اشاره کرد. اما واقعیت آن است که نیروهای انتلاف تمام مسیرهای دریایی به یمن را تحت کنترل دارند و عملا یمن در یک محاصره دریایی قرار دارد. هر از سوی ایران حمایت می‌شوند مبارزه کنند. حوثی یمن اما تبدیل به بدترین قاجعه انسانی شده‌است. بیش از ۷۵ درصد از جمعیت کل یمن وابسته به کمک‌های غذایی و میلیون‌ها نفر نیز در معرض گرسنگی هستند، این در حالی است که هیچ‌شنه‌ای از کاهش تنش و پایان جنگ وجود ندارد. بندر الحدیده که دوسال است تحت کنترل حوثی‌هاست دروازه‌ای برای تقریبا ۸۰درصد کمک‌های بشردوستانه خارجی به یمن است. سازمان ملل متحد هشدار داده‌است که حمله به این شهر می‌تواند یک تلفات غیر نظامی عظیم را ایجاد کند. مقام‌های امریکایی نیز هشدار داده‌اند که تهاجم به این منطقه خواهد کرد.



بلافاصله بعد از انتشار جزئیات بیانیه مشترک کیم و ترامپ، وکیو آمانو، مدیرکل آژانس بین‌المللی انرژی اتمی با انتشار بیانیه‌ای اعلام کرد که آژانس آماده‌است تا به کره شمالی در خلع سلاح هسته‌ای کمک کند. کره شمالی از سال ۲۰۰۳ امضای خود در پیمان عدم اشاعه هسته‌ای (NPT) را پس گرفته‌است و عضو آژانس نیست، اما امانودر بیانیه‌خود تأکید کرد: «آژانس بین‌المللی انرژی اتمی آماده‌است تا در صورت درخواست هر یک از کشورهای مورد نظر، بر اساس مجوز شورای حکام آژانس هر گونه راستی‌آزمایی لازم برای جمهوری دموکراتیک خلق کره انجام‌دهد.»

هم با انتشار بیانیه‌ای نسبت به مفهوم گفته‌های ترامپ اظهار تردید و تصریح کرده‌است: «در مورد اظهارات

رئیس‌جمهور ترامپ در مورد توقف رزمایش‌های

مشترک نظامی، لازم‌است که معنای دقیق یا منظور

اصلی از بیان این اظهارات در شرایط کنونی را درابیم.»

تا پیش از دیدار روز گذشته رهبران امریکا و کره شمالی، مقام‌های نظامی کره جنوبی و امریکا، از جمله ژنرال جیم

متیس، وزیر دفاع امریکا باشدت با توقف رزمایش‌های مشترک نظامی مخالف بودند و استدلال می‌کردند که

توقف این رزمایش‌ها باعث اختلال در ائتلاف نظامی سئول –واشنگتن و همچنین تضعیف بازدارندگی در

مقابل تجاوزا احتمالی کره شمالی می‌شود.

پیروزی بزرگ کیم

جان اوارد، سفیر پیشین بریتانیا در کره شمالی، به شبکه خبری اسکای‌نیوز می‌گوید که به نظر او، پیروزی اصلی نشست دوجانبه رهبران کره شمالی و امریکا، کیم جونگ اون زبان بدن، از دیپلمات پیشین معتقد است بیانیه مشترک امضا شده توسط ترامپ و کیم یک سند خام‌دستانه‌است که ارزش حقوقی ندارد. اوارد تصریح می‌کند: «کیم بعد از بازگشت به کره ادعا خواهد کرد که هوش و توانایی دیپلماتیکش باعث شد تا رئیس‌جمهور ایالات متحده امریکا را پای میز مذاکره بکشاند. او خواهد گفت و قطعادرست می‌گوید اولین رهبر کره شمالی بود که با یک رئیس‌جمهور امریکا از جایگاه برابر گفت‌وگو کرد. او یک بازی بزرگ را برده‌است. تنها چیزی که لازم داشت یکسری عکس ثبت شده از خودش بود که در جایگاهی برابر و هم‌تراز با رئیس‌جمهور امریکا ایستاده‌است. بقیه تحولات برای او اولویت کمتری داشت. بعداز دیدار تصور می‌شد که کیم چیز خیلی زیادی از این دیدار به دست نیاورده‌است، در حالی که رئیس‌جمهور امریکا بعدا مشخص کرد که قرار است رزمایش‌های مشترک نظامی با کره جنوبی را متوقف کند. تنها دستاوردی که امریکا داشت حرف‌های ترامپ بود که ادعای می‌کند کیم خیلی روی حرفش جدی است و یک بیانیه خام‌دستانه که چیز زیادی در اختیار ما قرار نمی‌دهد. من مطمئن نیستم که ترامپ دقیقا متوجه شده‌باشد که چه چیزی را امضا کرده‌است! چون تنها چیزی که در این بیانیه آمده‌است، خلع سلاح هسته‌ای شبه جزیره کره و نه کره شمالی است، موضوعی که همین دو ماه پیش، رهبر کره در بیانیه مشترک با کره جنوبی به آن تعهد داده‌بود.

۵

جهان

ادامه‌از صفحه‌اول

تناقض خلع سلاح و شتابزدگی

سال ۲۰۱۲ توافق دیگری میان امریکا و کره شمالی انجام شد که به ازای دریافت کمک‌های غذایی و اقتصادی، این کشور برنامه بازفرآوری پلوتونیوم خود را متوقف کند. بر اثر این توافق، پیونگ‌یانگ حتی اجازه داد که نیروگاه «یونگ‌بیون» را از بین ببرد، هر چند بعداز آنکه توافق هسته‌ای را از سر گرفت. در دوران جدید، متغیرهای بسیار زیادی در مورد خلع سلاح کره شمالی وجود دارد که نمی‌توان به صورت یک‌بعدی و بر اساس یک ورودی منفرد در مورد آینده آن اظهار نظر کرد. به گمان من باید بسیار با احتیاط با نتایج دیدار ترامپ و کیم برخورد کرد و نگاه دقیق و موشکفانه‌ای به تحولات آینده داشت. مساله اصلی در مورد این توافق این است که در گذشته کره شمالی حاضر به اجرای تعهدات خود در دو توافق گذشته نشده‌است. شاید بتوان گفت که این نوعی روش بازی پیونگ‌یانگ‌است که به صورت موقت، وعده‌ای را مطرح می‌کند و نهایتا زیر آن می‌زند. مساله خلع سلاح شبه‌جزیره کره، که در این بیانیه هم به آن اشاره شده، موضوع جدیدی نیست و در چند دهه گذشته، همواره مطرح بود و تا به حال شکل عملی به خود نگرفته‌است. باید منتظر باشیم و ببینیم که آیا بیانیه مشترک و دیدار رهبران کره شمالی و امریکای توانده به خلع سلاح کره شمالی منجر شود یا نه. من شخصا خیلی به این اتفاق خوشبین نیستم، چرا که کره شمالی در سال ۱۹۹۴ که هنوز بمب هسته‌ای نداشت، حاضر به پایبندی به توافق نشد. امروز که کره شمالی هر سه نوع بمب هسته‌ای، یعنی بمب‌های پلوتونیومی، اورانیومی و هیدروژنی را در اختیار دارد و بالقوه یکی از قدرت‌های هسته‌ای جهان است، بعید است که به سادگی حاضرشود دست از دانش‌های خود بکشد. تا جایی که برای ناظران روشن است، به جز اشتیاق دونالد ترامپ به انجام یک دیدار تاریخی و همراهی کیم جونگ اون با او، هیچ علامت دیگری مبنی بر آمادگی پیونگ‌یانگ برای یک جرخش اساسی در عمده در سیاست‌هایش وجود ندارد، هر چند می‌توان این موضوع را به فضای بسته و غیرقابل نفوذ کره شمالی نسبت داد که باعث می‌شود، اخبار و تحلیل‌های کافی در مورد مقاصد و انگیزه‌های دولت این کشور در اختیار جهان خارج قرار نگیرد. موضوع دیگری که به جز انگیزه‌های کره شمالی می‌تواند در مساله خلع سلاح شبه جزیره کره مؤثر باشد، موضوع چتر هسته‌ای امریکا بر فراز کره جنوبی است. دونالد ترامپ در مصاحبه خود بعد از دیدار با کیم جونگ اون، هر چند تأکید کرد که تمرین‌های جنگی مشترک با کره جنوبی متوقف می‌شود، اما تأکید کرد که هیچ صحبتی در مورد عقب‌نشینی نیروهای امریکایی از خاک کره جنوبی با برچیدن چتر هسته‌ای امریکا در مذاکره با کیم مطرح نشده‌است. بسیار بعید است که امریکا هرگز علف‌ای داشته باشد از چتر هسته‌ای خود بر کره جنوبی بگذرد، نباید فروشود کرد که چتر هسته‌ای خود یکی از عوامل عدم اشتباه‌شمرده می‌شود. امتیاز چتر هسته‌ای از سوی ابرقدرت‌ها برای کشورهای کوچک‌تر و ضعیف‌تر، یکی از امتیازهای امنیتی برای جلوگیری از گسترش اشاعه، رقابت تسلیحاتی و افزایش کشورهای دارنده سلاح هسته‌ای است. در حال حاضر یکی از مهم‌ترین عواملی که جلوی حرکت ژاپن به سمت سلاح هسته‌ای را در حقیقت است، تهدید امریکا به این که در چتر هسته‌ای خود این مواضع را از حمایت این کشور در برابر تجاوز خارجی است، ضمن اینکه در دوران مدرن کلی محمد البرادعی بر آژانس بین‌المللی انرژی اتمی، کره شمالی فعالیت‌های مشکوک هسته‌ای برای بازفرآوری مواد هسته‌ای را آغاز کرده‌بود. این روند نشان می‌دهد که به محض احساس خطر جمع شدن چتر هسته‌ای امریکا، این موضوع وجود یک رقیب قدرتمند امریکا در جنوب شرق آسیا است. کره شمالی به چین بزرگ‌ترین نگارنی امریکا در منطقه محسوب نمی‌شود و چین به عنوان یک قدرت جهانی، عامل اصلی حضور نظامی امریکا در منطقه محسوب می‌شود، در این شرایط در صورتی که امریکا قرار باشد از نیروی اتمی خود در منطقه صرف نظر کند، آنگاه معاملات منطقه به شکل جدی در شرق و جنوب شرقی آسیا به نفع پکن با تغییر مواجه می‌شود. متغیر دیگر، احتمال تفاوت در دانش میان واشنگتن و پیونگ‌یانگ در مورد عبارت «خلع سلاح هسته‌ای شبه جزیره کره» است. بحث است و حقوقی عمیقی در مورد این موضوع وجود دارد. معاهدات عدم اشاعه و خلع سلاح، موضوع مناطق عاری از سلاح هسته‌ای یا Nuclear Weapons Free Zones به صورت روشن تعریف شده‌است. در این معاهدات توسعه، تولید، انباشت، استقرار و توزیع هر شکل از سلاح هسته‌ای در مناطق عاری از سلاح هسته‌ای ممنوع شده‌است. اما یک اختلاف نظر مهم در این زمینه وجود دارد، اینکه استقرار سلاح‌های هسته‌ای یکی از اعضای ناوو، در خاک یک کشور دیگر، آیا نقض معاهدات خلع سلاح هسته‌ای است یا نه. گروهی از کارشناسان حقوق بین‌الملل و خلع سلاح معتقدند سلاح‌های هسته‌ای که طی دهه‌های گذشته از سوی امریکا در آلمان، کره جنوبی و ترکیه مستقر کرد، هم‌زمان نقش پیمان عدم اشاعه هسته‌ای (NPT) و زیرپا گذاشتن مناطق عاری از سلاح هسته‌ای است. اما امریکا، این اقدام را در چارچوب تعهدات بین‌المللی خود، قانونی می‌داند. در این شرایط عبارت «خلع سلاح هسته‌ای شبه جزیره کره» یک عبارت مناقشه برانگیز خواهد بود، چرا که واشنگتن ادعای کندیاستمرار حمایت از طریق چتر هسته‌ای یا استقرار سلاح‌های هسته‌ای تاکتیکی و استراتژیکش در خاک کره جنوبی، منافی خلع سلاح هسته‌ای نیست. در برابر کره شمالی چنین موضوعی را نقض عبارت «خلع سلاح هسته‌ای شبه جزیره کره» می‌داند. هنوز مشخص نیست تا چه اندازه میان دولت امریکا و دولت کره شمالی، در مورد این موضوع گفت‌وگو انجام شده‌است. آخرین متغیر، خواست و انگیزه سئول و گمانه‌زنی در مورد تمایل سئول به حفظ سلاح‌های هسته‌ای کره شمالی است. به لحاظ سیاسی، محافظه‌کاران در کره جنوبی، آرمان نهایي خود را وحدت میان دو کره می‌دانند، در چنین شرایطی گروهی از سیاستمداران کره جنوبی ممکن است تصور کنند که خلع سلاح کامل و غیرقابل بازگشت کره شمالی، نهایتا باعث تضعیف کشور واحد کره خواهد شد، چرا که بعداز وحدت دو کره این سلاح‌ها می‌تواند نقش مهمی در قدرت جهانی کره متحد داشته‌باشد. با توجه به تعدد متغیرها و حساسیت مباحثی که به خلع سلاح شبه جزیره کره و نقش بازی می‌کنند، به گمان من باید بسیار با احتیاط با بیانیه رهبران کره شمالی و امریکا برخورد کرد و نباید شتابزده به انتظارات در مورد خلع سلاح هسته‌ای دامن زد. نهایتا آنچه تعیین کننده خواهد بود، مقام‌ها در مورد جزئیات عملی و حقوقی مسیر خلع سلاح است.